

MIXED

Verschijnt maandelijks

ORGAAN VAN DE
AFDELING BRABANT
v.d. N.T.T.B.

Redactieadres:

Rob Hendriks
Sibeliusstraat 466
5011 JX Tilburg.

MIXED, Jaargang 46, nummer 1, januari 1997.

Colofon:

Redactie:

Rob Hendriks
Sibeliussstraat 466
5011 JX Tilburg
013-4551472

Lydia van Oirschot
Langenakker 116
5731 JV Mierlo
0492-661468

Vaste medewerkers:

Dennis van de Sande
Henk van Oirschot

Bestuur:

Dhr. Adri Dam (voorzitter)
A. Koenestraat 11
4731 EW Oudenbosch
0165-314270

Mevr. Ria Elshof (secr.)
Plutostraat 17
5694 SV Son en Breugel
0499-476222

Dhr. Chris van Dijk (penningm.)
Kennedylaan 36
5051 XG Goirle
013-5345446

Dhr. Arno van Esch
Frans Lisztstraat 66
5011 RD Tilburg
013-4556227

Dhr. Arthur Janssen (KVS0)
Makreelstraat 12
5706 DH Helmond
0492-538239

Dhr. Nico van Erp (CTW)
Begijnenstraat 169
5341 BJ Oss
0412-632106

Inhoudsopgave.

Colofon	1
Inhoudsopgave	1
Redactioneel	2
Maaslandtoernooi	2
Nationale top 12	3
RBW	5
Bekercompetitie	6
Interland Nederland-Polen	8
15 kampioenen	10
Joola Europe top 12	11
Adieu, Vincent	13
Brabantse kampioenschappen	14
Tafeltennisshow	15
Uit de clubbladen	18

De redactie wil iedereen bedanken die de laatste jaren zijn of haar steentje heeft bijgedragen aan de totstandkoming van dit blad en met name het afdelingsbestuur voor de prettige samenwerking.

**We'll meet again,
"rond-de-tafel"...**

Gelieve uw clubbladen in het vervolg te sturen naar:

**Johan Heurter
Langeakker 33
5735 HD Aarle-Rixtel.**

Deze rubriek zal dan worden gecontinueerd in de speciale uitgaven van "Rond-de-tafel".

Redactioneel.

Voor u ligt, naar alle waarschijnlijkheid, het allerlaatste nummer van de "Mixed". Een combinatie van factoren leidde bij beide redacteurs tot de wens om ermee te stoppen. In overleg met het AB werd vastgesteld dat het weinig zin heeft een eventuele nieuwe redactie op te zadelen met dezelfde problemen als waarop de huidige stuitte.

Artikelen en informatie die tot nu toe in dit blad verschenen, zullen voortaan in een "aangekleed" issue van de Rond-de-tafel worden geplaatst. Een en ander dient nog te worden bekrachtigd tijdens de ALV, maar de geluiden in de regiovergaderingen lijken te wijzen op instemming. We hopen dat dit een formule zal blijken met potentieel.

De laatste Mixed. Is dat triest? Nee.

Triest is, dat meervoudig Nederlands kampioen bij het tafeltennis voor mindervaliden, Cor Pellegrom, afgelopen voorjaar nog de Johan Goossens-trofee in ontvangst nemend tijdens de ALV, dood is. Cor was een gedreven tafeltenniser en een vaste klant op de grote, internationale toernooien, zoals afgelopen zomer de Paralympics in Atlanta. Veel te jong is hij overleden.

Dát is triest.

27e MAASLANDTOERNOOI OP ZONDAG 16 MAART 1997.

De Osse vereniging OTTC organiseert op zondag 16 maart 1997 haar 27e Maaslandteamtoernooi. Ook dit seizoen wordt weer volgens de bekende formule gespeeld. Want na de successen van de laatste jaren is er ook dit jaar weer geen aparte klasse voor meisjes en jongens, dames en heren.

Inschrijven kan in vijf jeugd- en vijf seniorenklassen met teams van twee personen, bestaande uit jongens-meisjes, dames-heren of met gemengde teams. Een opzet die zeer goed aangeslagen is en waardoor met name de meisjes en dames ook in de gelegenheid worden gesteld een groot aantal wedstrijden te kunnen spelen.

Na het grote aantal teams wat het vorige seizoen heeft deelgenomen aan het jeugd- en seniorentoernooi, wordt de verenigingen verzocht tijdig in te schrijven. Door het te laat inschrijven moesten er het vorige jaar verenigingen teleur gesteld worden. Ook het 27e Maaslandtoernooi wordt weer op één dag afgewerkt. In sporthal De Ruivert worden 56 tafels opgesteld.

Naar een 250 verenigingen (o.a. alle deelnemende verenigingen van het laatste Maaslandtoernooi en alle Brabantse verenigingen) werden in de maand December inschrijfformulieren verzonden.

De sluitingsdatum om in te schrijven is: 8 februari 1997 of het toernooi moet eerder zijn volgeboekt. Mocht uw vereniging ook nog inschrijfformulieren willen ontvangen, neem dan contact op met:

Nico van Erp, Begijnenstraat 169, 5341 BJ Oss, 0412-632106

Nationale top 12.

In het weekend van 28 en 29 december 1996 werd in het Zuidhollandse Berkel en Rodenrijs de nationale top 12 van 1996 gespeeld. De bond had enorm veel kritiek gekregen op die data, maar alle andere weekends vielen af in verband met de Duitse competitie waarin de meeste van onze toplandgenoten hun brood

verdienen. Te vrezen valt dat, als de Duitse bond het ooit in zijn hoofd krijgt om 52 weken per jaar te spelen, het gedaan is met de vaderlandse toernooien. Maar de plaats op de kalender was bij lange niet het ergste punt van kritiek, wel het enige dat bij voorbaat geleverd kon worden. Andere minpunten dienden zich pas ter plekke aan.

Zo klaagden veel spelers dat het spelershome zich zo'n driehonderd meter van de hal bevond. En om een dergelijke afstand steeds, in bezwete toestand, af te leggen door de vrieskou, is niet bevorderlijk voor de gezondheid.

Minpuntje van wel min of meer komisch karakter deed zich voor op zaterdag, toen de eerste speelronde bij de heren net enkele punten onderweg was.

Plotseling viel het licht in de zaal uit en was het pikdonker. Na een paar minuten was het euvel verholpen en kon men verder spelen.

Groter probleem was de ontstellend zwakke arbitrage. Hoewel ik lang niet alle partijen van dichtbij heb gevolgd, is me toch een aantal fouten opgevallen.

Dat van de ene speler om de haverklap een service wordt afgekeurd wegens het niet vlak houden van de hand of omdat het opgooien geen zestien centimeter was, terwijl de ander twee dagen lang boven tafel serveert, waarvan niets gezegd wordt, allah, dat zijn we onderhand gewend. Triest is het wel als op 19-20 je service wordt afgekeurd en je de game dus verliest, zoals Daniëlle Poels gebeurde tegen Santic.

Erger wordt het al als de scheidsrechters ziende blind zijn. In de partij van Van de Leur tegen Verhuist is meermaals voorgevallen dat Van de Leur een bal inspint of -tikt en er vrolijk een punt aan Verhuist wordt gegeven. Wanneer dan van de kant wordt geprotesteerd, wordt verbaasd gevraagd of de bal dan raak was. Het kan altijd gebeuren dat iets zich afspeelt buiten het blikveld van de één, maar daarom zit je dan ook met zijn tweeën.

Echt triest vond ik evenwel het volgende. Santic speelt tegen Muller. De eerste game verliest ze dik. In de tweede game staat Santic met 3-2 voor. Er ontstaat een rally, Santic slaat mis, op het moment dat een bal van een andere tafel door het centre-court rolt. Ze roept "let". De scheidsrechters aarzelen. Muller zegt: "Het is toch geen let, hè?" Kortom, Muller vindt het geen let, Santic vindt van wel. De scheidsen zwijgen in alle talen. Uiteindelijk zegt Santic: "Oké, 3-3." Die stand verschijnt dus op het telbord. Ook die tweede game verliest de Bosnische ruim. In de derde game echter doet ze goed mee. Op 19-19 slaat ze een bal via het netje op de rand van de tafel. Ze zegt "sorry" en claimt zo het punt. Muller zegt dat het zijkant was. Weer aarzelen de scheidsrechters en durven geen beslissing te nemen. Santic zegt dat de bal goed was, (wat ook mijn mening was, maar ik ben niet objectief), Muller claimt dat hij fout was. Dat kan, verschillende mensen interpreteren gebeurtenissen verschillend. Daar hoeft beslist geen kwade opzet bij te zitten. Voor precies dat soort gevallen zitten de arbiters daar. Maar wederom blinken ze uit door besluiteloosheid. Je ziet ze denken: Santic tegen Muller, Muller staat hoger op de ranglijst, dus 20-19 voor haar. Via 20-20 wint Muller ook de derde game en de wedstrijd. Het had haar gesierd wanneer ze had gezegd: "We spelen een let", een beslissing die de scheidsrechters óók hadden kunnen nemen, hadden móeten nemen.

Maar hét onderwerp van gesprek was toch wel de schandalige manier waarop het toernooi eindigde. De organisatie had zich voorgenomen eerst de vrouwenfinale te laten verspelen, en dan pas de mannenfinale. Maar als je alle halve finales tegelijk begint, is er nu eenmaal een kans van 50% dat een van de vrouwenpartijen als laatste afgelopen is. Omdat Melisa Muller aan het begin van de vijfde game tegen Mirjam Hooman viel en zich daarbij blesseerde, zodat een

blessebehandeling plaatsvond waarna de wedstrijd werd uitgespeeld, wees de klok inmiddels zeven minuten voor vier. De organisatie oordeelde niettemin dat Hooman om vier uur de eindstrijd diende te spelen tegen Gerdie Keen. Indachtig waarschijnlijk de NJK's waar het heel normaal schijnt te zijn als een finalist drie, vier partijen achter elkaar non stop speelt. Mirjam Hooman echter is een profsporter die zichzelf en haar sportbeoefening serieus neemt, en weigerde dus met zo'n lachwekkend korte pauze genoeg te nemen. Ze stelde voor om half vijf te beginnen, of om de mannenfinale eerst te laten spelen. Een dergelijke aanpassing van het scenario aan de actuele ontwikkelingen, geschiedde in het verleden wel vaker. Daar de organisatie deze partij tussen Danny Heister en Trinko Keen echter als snoepje van de week zag, wilde men die per sé voor het laatst bewaren. Hooman kreeg bij de gratie Gods tijd tot kwart over vier, dan moest zij aantreden. De Eindhovense weigerde en werd prompt gediskwalificeerd. Alom stuitte deze mededeling, de eerste die over deze kwestie aan het inmiddels ongeduldig geworden publiek werd gedaan, op onbegrip. Zo ga je toch niet met je sporters om! Wanneer zal men in Zoetermeer nu eens leren dat de bond er is voor de tafeltennissers, en niet andersom?

De zaal was in rep en roer. Journalisten stoven in het rond, commentaren ontlokkend aan topsportmanager Ton van Happen, Mirjam Hooman en tegenstandster Gerdie Keen. Deze laatste zei dat ze Mirjam groot gelijk gaf, en in een opwelling van misplaatste solidariteit dat ze haar prijs niet op zou halen. Uiteraard deed ze dat later wel, en terecht. In principe had de rel met haar niets van doen. Sterker nog, was de wedstrijd wel gespeeld, dan had ze voor 70% zeker toch gewonnen.

Stuitend was het om de gretigheid te zien waarmee de verliezende halve finalisten na de mededeling van de diskwalificatie richting organisatie stoven. Als aasgieren op een nog niet koud lijk, zo stortten Emily Noor en Melisa Muller zich op de wedstrijdleiding. Want als Mirjam Hooman werd gediskwalificeerd, zouden zij automatisch een plaatsje opschuiven, toch??? Nee, dus! Terecht werd geoordeeld dat Hooman alleen de finale verloren verklaard kreeg, en dat haar andere overwinningen overeind bleven. Toptafeltennis in Nederland, bah!!!

Onmiskkenbaar wierp bovenstaande affaire een diepe schaduw over het toernooi, dat verder best aardig verliep. Er waren veel deelnemers met een Brabantse link. Perfection had drie deelnemers. Reinier Paetzel dwong teamgenoot Boute tot vijf games, maar kon alleen de laatste groepswedstrijd, tegen Pastoors, in winst omzetten. Frank Boute, niet echt voor dit toernooi getraind, had alleen tegen Heister en Chen Sung geen kans, maar speelde vooral tegen De Cock zeer goed. In de laatste groepsronde kreeg hij het jeugdig talent bijna op de knieën, waarna kwalificatie voor de halve finale mogelijk was geweest. Dit lag ook in het verschiep voor de derde Perfectionman, Jos Verhulst. Zelf al uitgespeeld en op drie winstpartijen staand, moest hij toezien hoe concurrenten Vijverberg en De Boer het er af brachten. Vijverberg verloor in vijf games van De Bruin en De Boer won in vijf games van COSMOS TTVV-er Martijn van de Leur, die daarmee zonder overwinning bleef. Hierdoor ging De Boer naar de halve finale, wat Verhulst tot de belachelijke uitspraak bracht dat Vijverberg zijn partij opzettelijk had weggegeven, om clubgenoot De Boer te matsen. Ten eerste, op een toernooi als de top 12 geef je niets weg, maar ga je voor elk punt. Ten tweede, op de tribune zaten zo'n tweehonderd FVT-supporters, waaronder naar alle waarschijnlijkheid familie en vrienden van Vijverberg. In zo'n ambiance geef je al helemaal geen cadeautjes. Ten derde, de wedstrijd van

Vijverberg was allang afgelopen, toen De Boer nog op achterstand stond in de vijfde game. Het verweer van een slecht verliezer dus, deze opmerking, die wel het Brabants Dagblad haalde.

Met Van de Leur was de enige mannelijke COSMOS-ser genoemd, maar er waren ook nog vier dames. Eentje, Mirjam Hooman, hebben we al gehad. Een ander, ook alleen in naam voor de Veldhovenaren uitkomend, namelijk Beppie Koning, bleef zonder winst. Mariska de Haas won haar laatste wedstrijd tegen Hop en Vanja Santic speelde een tegenvallend toernooi, met twee overwinningen.

Jörg de Cock kwam dus in de halve finale en won daarin een game tegen Trinko Keen. Ditzelfde presteerde Michel de Boer in de andere halve eindstrijd. De mannenfinale was van een hoog gehalte. De eerste game was voor Keen, die steeds harder lijkt te gaan spelen, maar vanaf de tweede game toonde Heister zich beter in de rally, vaak eerst naar de backhand, en daarna diep naar de forehand van zijn tegenstander spelend. Omdat hij net wat scherper was, en vaak ook iets creatiever lijkt dan de veelal in vaste patronen spelende Keen, was Danny Heister uiteindelijk de verdiende winnaar van de dag, de enige winnaar, in feite.

Rob Hendrikx.

RBW-competitie.

Het eerste deel van de RBW-competitie is weer geëindigd voor de 12 deelnemende teams à 2 personen uit de regio Den Bosch.

Tweemaal zijn we te gast geweest bij OTTC Oss, tweemaal bij NON Heeswijk-Dinther en tweemaal bij De Mand Vlijmen.

Hierbij wil ik graag deze verenigingsbesturen bedanken voor het beschikbaar stellen van hun zalen, want zonder hun medewerking kan deze RBW-competitie geen doorgang vinden. Gedurende 6 zondagen hebben deze teams onderling fel gestreden om de hoogste 3 plaatsen.

Als eerste en ongeslagen met 54 punten eindigden Arno van de Ven en Roy van de Lee van De Mand 4 uit Vlijmen. Twee teams, te weten OTTC 1 en De Mand 3 hadden beiden recht op de 2e plaats met 40 punten. Doordat het onderling resultaat doorslaggevend is, volgens de reglementen, werden Raoul van Aalst met teamgenoot Sjoerd Bronk van OTTC 1 2e en Manon Leenders met Pieternel van Ooyen van De Mand 3e.

Ter afsluiting werd er nog een individueel toernooitje georganiseerd, waarbij de persoonlijke prestaties als graadmeter dienden, in welke 3 poules van 8 spe(e)l(st)ers men werd ingedeeld.

Na 2 uur onafgebroken tafeltennissen, waarbij de spanning te snijden was, kon de balans worden opgemaakt, wie tot de prijswinnaars behoorden.

In de A-poule werd Roy van de Lee eerste voor Jesper Ypelaar.

De B-poule werd gewonnen door Johan Langenhuisen voor Gijs van Schaijk en in de C-poule was Rogier Bouman de sterkste, voor Tim Dop.

Na een dankwoord van de competitieleider aan alle deelnemende teams en hun begeleiders, ontvingen de diverse prijswinnaars uit handen van de aanwezige regiovoorzitter Bert van de Heerebeek hun medailles en kon men wederom terugzien op een geslaagd competitiedeel.

H. van Rijn.

BEKERCOMPETITIE 1996/1997.

Op zondag 8 december is de finale gespeeld van de Brabantse bekercompetitie van het seizoen 1996 / 1997 die werd georganiseerd door de CTW (Commissie Toernooien en Wedstrijden). In de finale speelden 49 teams om de 1^e plaats in 12 klassen (5 klassen bij de jeugd en 7 bij de senioren). In totaal hadden 112 teams ingeschreven (tegenover 120 teams vorig jaar) waardoor de bekercompetitie dit jaar weer, ondanks een zeer kleine terugloop van het aantal deelnemende teams, een groot succes is geweest. De bekercompetitie is dit seizoen voor het eerst in het najaar gespeeld. De vorige bekercompetitie was in het voorjaar van 1996 dus de 2 bekercompetities van 1995/1996 en 1996/1997 zijn deze keer snel achter elkaar gespeeld. Aan het aantal inschrijvingen was dit gelukkig nauwelijks te merken.

In de 1^e ronde op 27 oktober was Red Star '58 de organiserende vereniging. Maar liefst 22 teams in de klasse jeugd 1 (Jongens Junioren C en D) streden hier om 12 plaatsen in de 2^e ronde. De 2^e ronde werd op 17 november georganiseerd door de verenigingen Tanaka, TIOS '51, Flash, Markiezaat en Unicum. De finale werd gespeeld bij De Rots en bij Red Star '58. Alle wedstrijden zijn vlekkeloos verlopen en prima georganiseerd door de verenigingen. Alle organisatoren hiervoor bedankt !! In de finale had de Rots zelfs gezorgd voor een mooie en duidelijke plattegrond van de zaal met daarop de tafels en deelnemende teams zodat iedereen precies wist op welke van de 17 tafels er gespeeld moest worden.

Hoewel bijna alle teams die zich voor de bekercompetitie hebben ingeschreven ook daadwerkelijk hebben deelgenomen is het jammer dat er toch een aantal teams niet zijn komen opdagen. Bij de indelingen is altijd uitdrukkelijk gevraagd om teams af te melden. Door ziekte b.v. is het altijd mogelijk dat een team niet kan spelen maar de vereniging Valkenswaard presteerde het zelfs om met 2 teams onaangekondigd niet te komen opdagen. Hierdoor moest een klasse in de finale met slechts 2 teams worden gespeeld. Als dit team was afgemeld (zoals dit hoort en zoals ook bijna alle verenigingen doen) was het nog mogelijk geweest om b.v. 2 klassen samen te voegen. Dit was nu niet meer mogelijk en 2 andere teams zijn hier de dupe van geworden. Telefonisch ben ik, eventueel via mijn antwoordapparaat, altijd bereikbaar geweest. Afmeldingen zijn dus altijd door te geven. Ik hoop dat dit volgend jaar beter gaat.

We hopen alle teams en organiserende verenigingen in het nieuwe seizoen weer terug te zien in de bekercompetitie van het seizoen 1997/1998.

Hieronder volgen de winnaars en 2^e plaatsen van alle klassen in de finale :

Jeugd 1 : Jongens junioren C en junioren D

1e plaats : Tanaka 1, John Klep, Thijs van Hoey

2e plaats : Flash1, Louis den Hollander, Bram v.d. Klooster

Jeugd 2 : Jongens aspiranten C en aspiranten D

1e plaats : Stiphout 2, Jasper Mooij, Guy van Hal

2e plaats : Wanzl/Belcrum 1, Tom van Tilburg, Dennis L'Abée

Jeugd 3 : Jongens pupillen C, Meisjes junioren C en aspiranten C

1e plaats : De Rots 1, Jasper van Esch, Willem de Koning

2e plaats : Wanzl/Belcrum 2, Enrico Schöen, Dirk Jan Hubers

Jeugd 4 : Jongens pupillen D, Meisjes junioren D en aspiranten D

1e plaats : Red Star '58 4, Cristel van Erven, Kim Kroes

2^e plaats : De Rots 2, Dave de Jong, Sander van Eeuwijk

Jeugd 5 : Jongens welpen D, Meisjes pupillen D en welpen D

1^e plaats : Tanaka 8, Jeroen Christianen, Stef de Rooy

2^e plaats : Luto 3, Esther Libregts, Tamara van Rijswijk

Senioren 2 : Heren 4^e divisie

1^e plaats : Red Star '58 1, Peter Scholtes, Coen v. d. Hout

2^e plaats : Unicum 1, Mike Adriaans, Max van Lieshout

Senioren 3 : Heren 1^e klasse, Dames 1^e divisie

1^e plaats : TIOS '51 1, Arno van Esch, Frans Bertens

2^e plaats : Unicum 2, Peer Boonen, Esther van Lieshout

Senioren 4 : Heren 2^e klasse, Dames 2^e divisie

1^e plaats : Markiezaat 1, Sjoerd Stoffels, Erwin Meerman

2^e plaats : Back Hands 1, Richard Monsieurs, Richard Ver
stijnen

Senioren 5 : Heren 3^e klasse, Dames 3^e divisie

1^e plaats : Sios Orion 1, Dennis Wilbrink, Edwin Remijn

2^e plaats : BSM 2, Jan Hendriks, Rudi Hendriks

Senioren 6 : Heren 4^e klasse, Dames 4^e divisie

1^e plaats : Tanaka 2, Dave Wolbertus, Dolf Bennik

2^e plaats : TIOS '51 3, Susan Clijisen, Kim Clijisen

Senioren 7/8: Heren 5^e/6^e klasse, Dames 1^e/2^e klasse

1^e plaats : SPS/Never Despair 2, Ted van Hoek, Bert v.d. Brink

2^e plaats : Kruiskamp '81 1, Robert Ververne, Patrick Kortwijk

Senioren 9 : Heren 7^e klasse, Dames 3^e klasse, Heren en dames recrean-
ten

1^e plaats : Sios Orion 4, Tjesse van Hoving, Walter van
Gils

2^e plaats : Pinpongers 2, Kees Suykerbuyk, Wim Groffen

Met vriendelijke groeten, Joost Schoenmakers

Hereninterland.

In het kader van de Joola Europese superliga speelde het Nederlands mannen-
team op dinsdag 3 december jongstleden een interland tegen Polen. Wanneer u
dit leest zal de return in Polen wellicht al gespeeld zijn en weet u welk van de
beide teams zich handhaaft in de hoogste klasse. De uitgangspositie van

Nederland is goed, na de verrassende 4-1 overwinning in Tilburg.

En dat terwijl de voortekenen helemaal niet zo gunstig waren. Immers, Nederlands sterkste speler van het moment, Trinko Keen, lag weer eens in de clinch met de NTTB, ditmaal over de planning van wedstrijden en het feit dat de bond ervan uitgaat dat hij wel zal komen opdraven.

Dat deed hij dus niet die 3e december. Daardoor kwam het kopmanschap te liggen bij Danny Heister, en die kweet zich voortreffelijk van zijn taak. Niet slechts wist hij zijn beide enkelspelen in winst om te zetten en veroverde hij, met Chen Sung, dubbelwinst, maar vooral langs de kant liet hij zich gelden. Wanneer de andere spelers, met reserves Ronald Vijverberg, Jos Verhulst en de niet door de speaker genoemde Jurgen Pastoors, met elkaar zaten te keuvelen, moedigde Heister zijn spelende teamgenoot luidkeels aan. Hierbij ging hij zelfs duidelijk te ver, inhoudelijke opmerkingen roepend naar Chen Sung. "Goed bewegen" kan nog wel als algemene kreet worden opgevat, maar "tijd nemen" lijkt me toch echt te vallen onder het begrip coaching. De scheidsrechters waren evenwel niet van zins om moeilijk te doen.

De ambiance was goed, er waren naar schatting zo'n honderd betalende toeschouwers. Er was zelfs televisie. Er was een speciale tegelvloer gelegd, zoals die bij het NK de laatste malen ook is gebruikt. Nadat de spelers en scheidsrechters een kruik Schrobbelèr (Tilburgs kruidendrankje) hadden ontvangen, kon om kwart voor zeven de wedstrijd beginnen. Het bekende Brabants kwartiertje.

In een zenuwachtige eerste partij treedt Heister aan tegen de Poolse nummer 3, Piotr Skiersky, 25 jaar en spelend in de tweede Bundesliga. In de eerste game buigt Heister (door de speaker "Haister" genoemd) een 15-17 achterstand om in 21-17 gamewinst. In de tweede game, op 12-12, wordt Heister op zijn forehand uitgeplaatst. Hij haalt de bal nog, slaat hem tegen de zijkant van de tafel en roept "sorry". De scheidsrechters trappen hier niet in. Hierna geeft Heister de game vlot af: 13-21. In de derde game valt op dat Heister vaak de fout maakt de ontvangst te snel te pakken en de bal daardoor in het net te schuiven. Een spannende, maar niet goede game wordt met 21-19 gewonnen. "We" staan voor.

Talent Jörg de Cock moet dan tegen de Poolse nummer 1, Lucjan Blaszczyk, 22 jaar en eveneens in de tweede Bundesliga acterend. De Cock kijkt, door moeite met de ontvangst, al snel tegen een 3-10 achterstand aan, maar komt daarna goed in de wedstrijd. Hij nadert zelfs tot 14-16, maar het is net te laat. In de tweede game mag hij beginnen serveren en dat leidt tot een 6-0 voorsprong. Even later staat hij echter alweer met 7-8 achter. In een leuke, open partij blijkt Blaszczyk een uitstekende controle te hebben in zijn korte spel. Met name snel genomen korte steekballetjes met veel backspin zijn doeltreffend. Daarmee wint hij met 17-21. Het staat 1-1.

De derde speler bij Nederland is de Chinees Chen Sung. Soekkie, zoals hij genoemd wordt, moet aantreden tegen Tomasz Krzeszewsky. Deze in Polen spelende tweede man bezit een sterke forehandspin, hard en safe, en staat daarmee de hele eerste game steeds een punt of drie voor: 14-21. In het tweede bedrijf ontdekt Chen Sung dat hij in principe weg moet blijven van de forehand, althans met de eerste bal. Druk zetten op de backhand, dan vallen er punten te verdienen. Inderdaad gaat Krzeszewsky dan fouten maken,

al blijft de forehand gevaarlijk, zelfs al moet hij van ver komen. Chen Sung wint met 21-18. Als Krzeszewsky in de derde game bij 18-17 serveert en Soekkie het antwoord schuldig blijft, wordt er netservice gegeven. Het zou kunnen, zeker weet ik het niet, het was close. Hoe dan ook, de Pool heeft zo zijn twijfels, dat valt aan zijn gezicht te zien. Men komt evenwel niet terug op de beslissing. Misschien mede door dit incident verliest hij de laatste rallies en de partij. Nederland staat op 2-1 voor.

Na de pauze een verrassing in de opstelling van het dubbel. Niet dat van de gasten, waar Krzeszewsky en Blaszczyk spelen, maar bij Nederland, waar Heister niet De Cock, zoals aanvankelijk de bedoeling was, maar Chen Sung naast zich krijgt. In de eerste game komt met name de backhand van Blaszczyk heel goed door. Op 18-16 voor wederom een betwist punt. Krzeszewsky speelt Heister een bal op het lichaam. Deze redt fraai met de forehand en slaat drie slagen later een superbe backhandwinner. De Polen claimen dan dat de eerdere redding geschiedde nadat de bal het shirt van Heister had geraakt. Deze bezweert (uiteraard) van niet, en de scheidsrechters geven hem gelijk. De Nederlanders lopen door naar gamewinst. In de tweede game, met hartstikke leuk tafeltennis, komen Soekkie en Heister met 11-15 achter. Even later trekken ze bij tot 17-17 en met 21-17 komt winst wel erg dichtbij.

Na het dubbel, iedereen weet het sinds in de eredivisie hetzelfde systeem wordt gespeeld, volgt het duel der beide kopmannen. Statistisch gezien zou Blaszczyk favoriet moeten zijn. Hij staat 22e op de Europese ranglijst, tegen Heister 35e. Maar in een veld dat zozeer aan elkaar gewaagd is, zeggen die 13 plaatsen verschil veel minder dan de vorm van de dag, het thuisvoordeel of extra motivatie.

Wat volgt is de beste partij van de avond. Het sterke korte spel van de Pool tegen de grotere beweeglijkheid en reach die Heisters lange spel gevaarlijker maken. Heister ergert zich tijdens de partij een paar maal, niet onterecht overigens, aan hard slaande deuren en op en neer hollende mensen, maar zijn concentratie lijdt hier niet onder. Heisters blok groeit gaandeweg de game, waarna Blaszczyk dan de tweede of derde spin soms mist. Zodoende loopt de Nederlander van 15-15 naar 19-15, en wint met 21-18. In de tweede game blijkt dat, als Heister naar de forehand van de Pool gaat, hij de bal niet precies op de plank moet spelen, want dan zijn het punten voor de tegenstander. Erg scherp in de forehandhoek kan wel. Nadat Heister op eigen service met 0-4 achterkomt, weet hij dat gat eigenlijk niet meer te dichten. Een paar lichtvaardig gemiste backhands zorgen ervoor dat hij de game voor gezien houdt: 14-21. In een derde game waar beide spelers voluit voor de winst gaan en continu elkaars forehand opzoeken, is het genieten voor het publiek. Op 11-11 zijn zelfs twee wereldrallies te bewonderen. Heister pakt een puntje voorsprong en geeft dat niet meer af: 21-17 en een door vriend en vijand onverwachte 4-1 overwinning is het gevolg.

Rob Hendrikx.

15 Kampioenen bij (eredivisieclub) SPS/Never Despair.

De Bossche tafeltennisvereniging SPS/Never Despair mag terugzien op een (sportief gezien) schitterend verlopen najaarscompetitie 1996. Heren 1 behaalde met een grote voorsprong het kampioenschap in de 1e divisie groep 1 en keert terug naar de eredivisie. In totaal werden er van de 32 NTTB-teams 13 kampioenen, terwijl ook nog 2 teams in de regionale welpencompetitie de hoogste eer opeisten.

Heren 1 keert aldus terug op het hoogste niveau waarvan na de najaarscompetitie 1995 afscheid genomen moest worden. In de voorjaarscompetitie 1996 kwam het team voor de promotie maar een enkel puntje tekort. Vanaf september 1996 werd Marcel ter Braak aan het team toegevoegd en dat bleek een versterking. Met liefst 74 punten werd de eindstreep bereikt vóór de teams van Integer Groep en Jumper Flits met ieder 59 punten. Onder leiding van coach Peter Schraven hopen de Bosschenaren met Erwin Andriessen, Gert-Jan van de Braak, Jeroen van de Wiel en Marcel ter Braak het verblijf in de eredivisie langer vol te houden dan eerder het geval was.

De 15 sportieve successen van de club waren mooi verdeeld over de diverse groepen: 5 heren-, 2 dames-, 5 jongens-, 1 meisjes- en 2 gemengde welpenteams werden kampioen. Het gevolg van een en ander is dat SPS/Never Despair met 10 landelijke teams van start gaat in 1997.

Na afloop van de laatste competitiewedstrijden 0- 23 november jl werden de bloemen en attenties aan de kampioenen, trainers en begeleiders uitgereikt, waarna het feest op de muziek van de ingehuurde disco een aanvang kon nemen. Nooit eerder had de club zoveel kampioenen in één competitiehelft gehad: is hier soms sprake van een Nederlands record?

Hans van der Bruggen, voorzitter SPS/Never Despair

Joola Europe top 12 1997.

Organisatie Joola Europe Top-12 Eindhoven in volle gang

Nog even en een uniek toernooi voor Nederland gaat van start. Eenmaal eerder werd een Top-12 in Nederland verspeeld, dat was in 1991 in Den Bosch. De afdeling Brabant en met haar heel Europa kon toen terugzien op een zeer geslaagd evenement. Alles ziet ernaar uit dat het weer drie dagen tafeltennisspektakel wordt, in het Brabantse Eindhoven ditmaal.

Op basis van de Europese ranglijst van de ETTU werd half december het deelnemersveld bekend gemaakt. Toen was ook duidelijk dat Bettine Vriesekoop met een 9e plaats op de Europese ranglijst verzekerd was van deelname aan haar 18e en tevens laatste Europese Top-12. Trinko Keen heeft met zijn 20e plaats recht op een wild-card en is bij de heren dus de enige Nederlandse deelnemer. De Eindhovense Mirjam Hooman hoopt in haar eigen stad, als eerste reserve toch achter de tafel te verschijnen.

Het deelnemersveld ziet er als volgt uit:

heren:

1. Jan Ove Waldner (SWE)
2. Vladimir Samsonov (BLR)
3. Jean Michel Saive (BEL)
4. Jörg Roskopf (GER)
5. Jörgen Persson (SWE)
6. Zoran Primorac (CRO)
7. Jean-Philippe Gatien (FRA)
8. Peter Karlsson (SWE)
9. Patrick Chila (FRA)
10. Kalinos Kreanga (GRE)
11. Petr Korběl (CZE)
12. **Trinko Keen** (NED)

dames:

1. Nicole Struse (GER)
2. Jie Schöpp (GER)
3. Csilla Batorfi (HUN)
4. Ni Xia Lian (LUX)
5. Otilia Badescu (ROM)
6. Fliura Abate-Bulatova (ITA)
7. Krisztina Toth (HUN)
8. **Bettine Vriesekoop** (NED)
9. Olga Nemes (GER)
10. Irina Palina (RUS)
11. Marie Svensson (SWE)
12. Asa Svensson (SWE)

Voorverkoop

Voor de voorverkoop werd een heel netwerk opgezet van verenigingen en tafeltenniswinkels waar entreebewijzen konden worden gekocht. Na een langzame start van de verkoop ziet het er nu toch naar uit dat, naarmate het toernooi nadert, meer en meer mensen beseffen dat internationaal tafeltennis op dit niveau niet al te vaak te zien is in Nederland en dat men zich deze kans niet mag laten ontgaan.

Promotieteam

Ook de dames van het speciaal voor de Joola Top-12 in het leven geroepen promotieteam hebben hun steentje bijgedragen. Via hen kon informatie worden verkregen over overnachtings- en reismogelijkheden, konden promotie-artikelen worden gekocht en natuurlijk entreebewijzen.

4500 toeschouwers

Het Indoor Sportcentrum in Eindhoven biedt plaats aan zo'n 4500 toeschouwers. Wanneer blijkt dat de kaarten uitverkocht geraken is het zelfs nog mogelijk een extra tribune bij te plaatsen.

Promodorp

Wil men zich even onttrekken aan de tafeltennisstrijd dan bestaat de mogelijkheid een kijkje te nemen in het promodorp, dat zal bestaan uit een aantal stands. Bij de promotiestand van de NTTB bijvoorbeeld kan men terecht voor diverse promotie-artikelen, zoals T-shirts, balletjes, beertjes, stickers e.d. Heeft u vragen over andere zaken die de NTTB te bieden heeft, dan staan de medewerkers van het bondsbureau u graag te woord.

Een tentoonstelling van de Stichting Vrienden van het Tafeltennis met extra aandacht voor Bettine Vriesekoop, diverse tafeltennisstands waar alles te verkrijgen is op het gebied van tafeltennis en een promotiestand voor de WK in Manchester die plaatsvinden van 24 april t/m 5 mei is wat men er zoal aan kan treffen.

Dagbulletin

Gedurende de drie dagen van het evenement zal iedere dag voor aanvang van het evenement een dagbulletin verschijnen met korte interviews, een stukje geschiedenis van de Top-12 en de nieuwtjes van de dag.

Vrijwilligers

Naast het organisatiecomite is er een leger van vrijwilligers op de been gebracht, voornamelijk afkomstig van de verenigingen Cosmos/TTVV uit Veldhoven en tafeltennisvereniging Flash uit Eindhoven. Zij zorgen voor het vervoer van de spelers, voor de inrichting en het schoonhouden van de zaal en het verrichten van hand- en spandiensten.

Afscheid Bettine

Aan het slot van dit evenement, direct na de prijsuitreiking, staat het afscheid van Bettine Vriesekoop op het programma. Zij zet hiermee een punt achter haar internationale carrière. Geen speler of speelster in Europa nam meer dan 18 maal deel en wist meer dan 100 overwinningen te behalen tijdens de Top-12.

Indien u het besluit neemt te komen kijken, betaalt u voor de vrijdag 20,-, voor zowel de zaterdag als de zondag 35,- of voor een passe partout 80,-.

De 27e editie van de Top-12 belooft weer een spektakel te worden. Zorg dat u erbij bent!

Carolien van Eerde.

Adieu, Vincent!

Humor is een serieuze aangelegenheid, zegt men. De één kan heel goed moppen vertellen en de ander merkt dat hij zelfs de pointe van de beste grap om zeep helpt. Want humor zit ingewikkelder in elkaar dan je denkt. Het is de fijne neerslag van het alledaagse leven en daarin is geen plaats voor eenzellige Robinson Crusoe's. Humor consumeer je minstens met twee personen. In de wereld van film, theater en muziek zijn het meestal twee mannen die van komische effecten hun beroep maken. Het is de glitterwereld van schijnbaar gemak en keiharde professionaliteit. Denk aan Laurel & Hardy, Snip & Snap, Piet Bambergen & René van Vooren, Johnny & Rijk, Starsky & Hutch. De één zet voor, de ander kopt de bal in. Voilà, de aangever en de applaus-oogster. Nóg een stap verder gaat de optelsom van sport, humor en amusement. Dat is een zeldzame samensmelting. Tennishal Top Shot in Oudenbosch had dus vorige maand een exclusieve lekkernij in huis: een repertoire van grappen en grollen, hoogstens vergelijkbaar met de basketbaltornado van de Harlem Globetrotters. De Tom & Jerry van het tafeltennis, zo heeft men de Franse goudhaantjes Vincent Purkart en Jacques Secretin wel eens genoemd. Iets in de mimiek van deze twee mannen, iets in de combinatie van ernst en humor deed het enthousiasme van toeschouwers ontvlammen, overal ter wereld. Beiden kunnen terugzien op lange carrières.

Purkart was Frans tafeltenniskampioen in 1964 en 1965. Als jongeman stond hij al bekend als een geslepen vos met uitstekend voetenwerk, gezien zijn aanleg voor corpulentie.

De koddige Purkart tegenover de technisch vaardige Secretin, de doorgewinterde Parijzenaar Purkart tegen Secretin, een kalme plattelandsjongen uit de omgeving van Calais, tegenstellingen die hebben bijgedragen aan hun vermaarde act, met het spelen op steeds kleiner wordende mini-tafels als apotheose. Het publiek ziet het graag: David tegen Goliath, de eeuwige tweede tegen de koele kampioen, de zwoeger tegen de polsbeweging, het dubbeltje tegen het kwartje. Het Calimero-effect, dus.

Het leeftijdsverschil heeft Jacques (46) en Vincent (61) een beetje de das omgedaan. Adieu, Vincent, je opvolger zal het moeilijk krijgen om jouw parmantige tafeltennis te doen vergeten.

Ton Mantoua.

Brabantse kampioenschappen.

Nadat twee jaar Breda het toneel van de afdelingskampioenschappen was geweest, was dit toernooi nu weer terug op de lokatie van 1994: Rosmalen. De vereniging die tekende voor de organisatie was evenals toen Vice Versa '64.

Het jeugdtoernooi was minder sterk dan had gekund. Een aantal jongens en meisjes koos ervoor om alleen zondags bij de senioren mee te spelen. Dit betekent evenwel niet dat de verschillende categorieën slechte winnaars kregen.

De jongens aspirantenklasse was een prooi voor Jacco Schoone van Hotak '68, die Vincent van de Leest (SPS/Never Despair) versloeg. Indruk maakte bij de meisjes aspiranten Alexandra Cano van SPS/Never Despair die Annemiek Quak van Hotak '68 overtuigend versloeg en de dag erna de senioren C-klasse won, als 13-jarige...

De titel bij de meisjes junioren ging in een driegamer die eerder spannend dan goed was, naar Annemieke van den Broek van Son en Breugel, die de deelneemster met de fraaiste naam, Isabelle Avontuur van Smash, versloeg. Bij de jongens junioren werd Brabants kampioen Vincente del Priore van COSMOS/TTVV, die in de finale Henri Timmermans (Waalwijk) versloeg, na in de halve finale door het oog van de naald te zijn gekropen tegen COSMOS-clubgenoot Olaf van der Linden.

Del Priore won samen met clubgenoot Pascal van Gemert ook het dubbelspel bij de jongens jeugd 1, in de finale tegen Jacco Schoone en G. van Rooy (Waalwijk). Het meisjesdubbel in de hoogste jeugdcategory werd een prooi voor Alexandra Cano en Neeltje Spit (SPS/Never Despair) door de zusjes Annemieke en Marlies van de Broek van Son en Breugel te kloppen. De verenigingsprijs was bij de meisjes voor TCS en bij de jongens voor Belcrum.

Zondags was het de beurt aan de senioren. Grote tegenvaller was de late afzegging van de helft van het deelnemersveld bij de dames A. Zowel Vanja Santic, Mariska de Haas en Ellen Ras (allen COSMOS/TTVV) als Selma Paetzel

(SPS/Never Despair) waren niet aanwezig, zodat de wel opgekomenen een vierkamp speelden voor de titel.

Bij afwezigheid van beide finalisten van vorig jaar, Santic en Paetzel, ging de titel nu naar de pas zestienjarige Floor Tebbe, de enige COSMOS/TTVV-speelster die wel was komen opdagen. Tweede werd Karlijn Wenstedt (Perfection) voor Staps en Van Gool (Hotak '68).

Bij de mannen waren zowel COSMOS/TTVV als SPS/Never Despair met vier man aanwezig. Perfection schitterde door afwezigheid wat betreft het eerste team, en had slechts Vincent van Kuijck en Peter Manders afgevaardigd. Jos Verhulst en Reinier Paetzel zaten wel op de tribune.

In de ene poule gingen Erwin Andriessen van SPS/Never Despair en Marco Bottram van COSMOS/TTVV door, in de andere waren het COSMOS-spelers Edwin Wouts en Martijn van de Leur. In de kruisfinales was Bottram te sterk voor Van de Leur en Wouts beter dan Andriessen. De eindstrijd werd spannend. Wouts, uitkomend voor het tweede team van de Veldhovenaren, dat net gepromoveerd is naar de eerste divisie, maakte het, verdediger als hij is, Bottram verdomd moeilijk. Uiteindelijk zegevierde de routine van de linkshandige Bottram evenwel.

Wouts zijn teamgenoot, Tommy Santic, verdedigde met succes zijn titel bij de heren B door Dave Cloots van Hotak '68 te kloppen. De dames B werd een prooi voor Ciska Boute van Perfection, die Maureen van Weert (SPS/Never Despair) versloeg. Het dubbel heren A/B werd gewonnen door Bottram/Verbeek (COSMOS/TTVV) die aan het eind van drie games net beter waren dan Van Kuijck/Manders (Perfection). Het damesdubbel A/B was voor Staps/Van Gool (Hotak '68) die Van Deurzen (Luto) en Otten (Perfection) versloegen.

De verenigingsprijzen gingen naar Perfection bij de vrouwen en COSMOS/TTVV bij de mannen.

Rob Hendrikx.

Tafeltennisshow.

Op woensdag 18 december 1996 was het dan zover. Vincent Purkart, voormalig Frans toptafeltennisser, maar al sinds ruim twintig jaar veel bekender van de komische tafeltennisshow die hij samen met zijn landgenoot Jacques Secrétin (spelling zoals vermeld op de zijkant van de Cornilleau-wedstrijdtafel, RH) opvoert, stopte ermee. Die dag hadden de beide veteranen hun spektakel tweemaal opgevoerd, 's middags voor de kinderen die deelnamen aan de landelijke opening van het tiende Taptoe-tafeltennisevenement, en 's avonds voor genodigden en zo'n duizend betalende toeschouwers. Uit alle streken van het land waren de belangstellenden naar Oudenbosch getogen om deze toch historische gebeurtenis mee te maken.

Toen Vice Versa '51 de eer had gekregen de landelijke opening van het Taptoe-evenement voor dit jaar te mogen verzorgen, was men gaan denken welke stunt men zou gaan uitvoeren om de aandacht van de media te vestigen op dit jaarlijks terugkerende gebeuren waar duizenden leerlingen uit de hoogste groepen van het basisonderwijs kennis kunnen maken met de tafeltennissport.

Op een helder moment opperde iemand om Secrétin en Purkart vast te leggen. Mij is eigenlijk uit slechts één andere sport een komische show bekend die vergelijkbaar is met dit fenomeen, dat vaak geïmiteerd, maar nimmer geëvenaard is, en dat zijn de Harlem Globetrotters uit het basketball.

Secrétin en Purkart dus. Nou, veel betere promotie van onze sport lijkt nauwelijks mogelijk. Alle facetten van het spel worden getoond, en dat alles gelardeerd met een schier oneindige reeks humoristische streken, waarbij Vincent Purkart, de oudste van de twee, steevast de clown uithangt en Jacques Secrétin de man ten koste van wie de grappen gaan.

De toon wordt meteen al gezet bij het opkomen van de matadores. Allereerst wordt de vrouwelijke scheidsrechter van de te spelen "wedstrijd" geïntroduceerd, dan volgt Secrétin, op een drafje, zwaaiend het welkomstapplaus in ontvangst nemend. Wanneer Purkart wordt aangekondigd en iedereen verwachtingsvol naar de kant kijkt, gebeurt daar niets. Nogmaals aankondigen, nogmaals applaus, weer niets. Dan komt, van de andere kant, Purkart het centre court binnen struikelen. Het eerste gelach klinkt op.

De scheidsrechter kondigt aan dat er 1 game gespeeld gaat worden, tot 31 punten. Hoewel de score er niet echt toe doet voor het publiek, wordt getracht de punten een beetje gelijk te verdelen. Wanneer Secrétin, die over een wat grotere vastheid beschikt, met 4-1 voorstaat en Purkart de bal ruimschoots over tafel slaat, zorgt een stapeltje bankbiljetten ervoor dat de scheidsrechter niettemin 4-2 ophangt. Later zal Purkart op dezelfde wijze nog vele punten "stelen". Secrétin laat dit allemaal een beetje gelaten over zijn kant gaan; zijn protesten baten toch niet.

Het gaat te ver hier een volledige opsomming te geven van alle ingrediënten van de show. Vast staat dat het succes ervan te danken is aan een mix van enkele zaken. Ten eerste is daar het clownsvakmanschap van Purkart. De manier waarop hij de paljas uithangt, zal weinig mensen gegeven zijn. Hij heeft, zoals dat in de showbizz heet, "de lach aan zijn kont hangen", wat betekent dat mensen al beginnen te lachen als ze hem zien.

Met een stalen gezicht "bedreigt" hij al na het eerste punt een jeugdige blokker, bespot hij de vrouwelijke scheidsrechter, ensceneert hij valpartijen, praat hij tegen het publiek en toont hij zich een onbehouden hark achter de tafel. Als de scheids hem erop wijst dat niet hij maar Secrétin moet serveren, slaat hij de bal meters achter deze tegen het centre court. Als Secrétin dan mokkend over deze onbeleefdheid achter de bal aansjokt, tikt Purkart ongeduldig met zijn batje op tafel dat hij op moet schieten.

Een dankbaar hulpmiddel is het batje van Purkart. De ene keer trekt hij het rubber eraf om in de vrijkomende spiegel zijn gewonde oog te bekijken, even later blijkt het batje een uitschuifbaar handvat te hebben, ontstaat er een gat als Secrétin te hard smasht, spuit er vuurwerk uit of een witte vlag ten teken van overgave.

Naast alle grappen en grollen echter staat buiten kijf dat hier wel degelijk een staaltje tafeltennis van hoog niveau ten beste gegeven wordt. Natuurlijk weten beide spelers precies hoe, wanneer en waar de ander de bal gaat slaan, maar dan nog...

Als Purkart even met beide batjes de bal in zijn eentje over het net heeft gespeeld, pakt Secrétin een klein batje, zo'n beetje de helft van de doorsnee van een normale plank. Purkart daarentegen neemt een batje met een tweemaal

zo grote diameter. Met die ongebruikelijke wapens ontspint zich dan een ware rally van smashen en terugbrengen. Ditzelfde, met hun "gewone" batjes, wanneer zij de teltafel van de scheidsrechter gebruiken als speeltafel. Als de scheids dit verbiedt stappen ze tot driemaal toe op nog veel kleinere tafeltjes over. Purkart houdt dan zijn batje stil en Secrétin slaat de bal ertegen. Dit is een van mijn favoriete passages.

Later slaat Secrétin enkele ballen vanaf de rand van het centrecourt precies in de hand van de scheidsrechter, als langs een lijntje.

De tafeltennisdeskundigheid van het publiek bleek op die woensdagavond wanneer "oeh's" en "ah's" door de zaal vlogen bij weer zo'n waanzinnig hoge bal van Secrétin, tussen de lichtbalken door en toch nog op tafel. Ander hoogtepunt zijn de rallies waar Secrétin begint met smashen, na een paar keer de bal kort houdt, waarna Purkart inloopt en hard slaat, waarna na een paar maal Secrétin de bal uit tweede positie hard overneemt en Purkart doodgemoe- dereerd een blokje neerlegt, terwijl hij de andere kant opkijkt, Secrétin inloopt en de bal weer spint, dan weer gaat smashen, enzovoort. Een keer of drie, vier gaat het heen en weer op deze manier. Schitterend!

Leuk, en waarschijnlijk voor de beide spelers ook onverwacht, was het toen een klein meisje uit het publiek, na de bal onder de tribune vandaan gehaald te hebben, Purkart op een koekje van eigen deeg tracteerde door de bal meters naast hem te gooien.

Een tijdje later nam Purkart plaats op de tribune, zijn batje overhandigend aan een willekeurig iemand uit het publiek die moest toezien hoe de bal de vreemd- ste capriolen uithaalde als hij probeerde een onschuldig uitziende service van Secrétin te retourneren.

Een ander voorbeeld van ingestudeerde nonchalance zien we als Purkart weer eens een bal achteloos steenhard naar de tegenstander slaat en deze hem moeiteloos opvangt, precies wetend waar en hoe de bal zal komen.

De show eindigt als Purkart op een korte bal naar de tafel komt, erop springt en erdoorheen zakt, waarna het vuurwerk ontstoken wordt en tafeltennisballetjes de lucht inspuiten.

Een klein anderhalf uur heb ik me geweldig zitten amuseren, soms bevreemd toezien hoe sommige genodigden nauwelijks een glimlach op de lippen kregen, terwijl de halve zaal in een deuk lag.

Ruim twintig jaar hebben de beide oud-topspelers uit Frankrijk deze show nu al op de planken gebracht, in alle delen van de wereld. Naar zeggen van Secrétin ontstond het idee voor de huidige show omdat de finales die zij zeven jaar op rij speelden tijdens de Franse kampioenschappen steevast op demonstraties uitliepen. Vincent Purkart, de initiatiefnemer en de fratsenmaker, stopt er mee, nu hij 61 wordt. Dat betekent echter niet het eind van deze weergaloze propa- ganda voor de tafeltennissport. Zijn plaats zal ingenomen gaan worden door de Poolse veteraan Andrzej Grubba, in 1982 nog Europees kampioen in de mixed met Bettine Vriesekoop. Misschien zal de Pool dan de aangever worden en Secrétin de grappen gaan uithalen, wie weet. Purkart zal zich voortaan bezig- houden met het vervaardigen van de speciale batjes en andere hulpstukken waarvan de spelers zich bedienen. Zijn naam zal in ieder geval voor eeuwig synoniem blijven aan de man die voor het eerst tafeltennis met humor verbond.

Rob Hendriks.

Uit de clubbladen.

In het clubblad van Wanzl/Belcrum stelt zich iemand voor die al een tijdje als trainer aan de slag is en die:

- jonger is dan hij er uit ziet;
- als hobbies heeft: tafeltennis, tafeltennis. lezen en verre reizen maken;
- overtuigd lange noppenspeler is;
- sinds drie jaar vrijgezel is, maar een beetje getrouwd met tafeltennis.

Naam: Rinie Kling.

Intergame van TTCV/Nedlin bevat een aantal zaken die, in overleg met de commandant van de brandweer voortaan is verboden, zoals: een gloeiende hekel aan iemand hebben, op hete kolen te zitten, het vuur uit je sloffen te lopen, laaiend enthousiast te tafeltennissen of iemand het vuur na aan de schenen te leggen.

In Rotsvast van TTV De Rots een verslag van een competitiewedstrijd waarbij de Italiaanse vriendin van een van de spelers aanwezig was. Een tafeltennisdubbel is in die taal "una partita di tennis da tavola doppio". Hoewel dit geweldig klinkt, ging dat dubbel dus wel verloren.

Batgeheimpjes van TTV Waalwijk bevat deze keer geen "Geef de pen door". De Reden: de redactie heeft tijdig kopij ontvangen van de beoogde auteur, maar toen men het clubblad in elkaar wilde gaan zetten, bleek het stukje spoorloos verdwenen te zijn. De schuld legt men gemakshalve maar bij Zwarte Piet.

Uit Van de groene tafel van OTTC blijkt dat de voormalige topspelers Noor nu toch danig aan het afglijden zijn gegaan. Ex-international Eric scoort in de derde divisie nog 80%, zijn jongere broer Patrick moet het doen met een magere 6%. Aan Emily de taak om de eer van de familie hoog te houden, dus.

Smash uit Geertruidenberg bracht voor het eerst in zijn bestaan een clubblad uit. Gezocht wordt nog naar enthousiaste redactieleden. De voorlopige naam luidt "de Tikketik". Trainer Ben Jacobis doet zijn best het blad alvast voor een goed deel te vullen.

TIOS-nieuws bevat een verslag van de promotiewedstrijd die het eerste dames-team van TIOS '51 speelde tegen COSMOS/TTVV 2, en met ruime cijfers won, zodat promotie naar de derde divisie een feit werd. Proficiat, dames!

Service van Tanaka opent met de droevige mededeling dat mede-oprichter, erelid en nog immer secretaris Marius van Rijckevorsel op 28 november 1996, tijdens het spelen van een competitiewedstrijd, overleden is. Als eerbetoon is de beker van de clubkampioenschappen naar hem vernoemd, zodat zijn naam en die van Tanaka voor altijd verbonden zullen zijn.

Het clubbulletin van Vice Versa '51 vermeldt trots dat Sandra Leijten op haar verjaardag maar liefst drie eerste prijzen behaalde tijdens het jaarlijkse Backhandstoernooi. Zo geef je jezelf de leukste cadeautjes.

SPS/Never Despair is maar wat trots op al zijn kampioensteams, zo blijkt uit

Endeetje. Omdat er komend seizoen maar liefst tien landelijke teams zijn, is besloten dat heren 1 zijn wedstrijden voortaan om 18.00 uur gaat afwerken.

Toffelproat van COSMOS/TTVV bevat een stukje waarin staat dat de overdag-groep tien jaar bestaat. Helaas wil de trainer ermee stoppen, maar de heuglijke dag is toch gevierd met koffie en gebak op de bowling.

Flash-bek doet verslag van de jaarlijkse uitwisseling met de Engelse tafeltennis-vrienden. Bezocht werden onder andere de Bavaria-brouwerij en de Beekse Bergen. Volgend jaar is het dus weer in Engeland.

Het bestuur en de loterijcommissie van Red Star '58 luiden de noodklok. Er zijn nog lang niet voldoende loten verkocht om de verwezenlijking van het nieuwe clublokaal buiten twijfel te doen slagen. Er wordt een dringend beroep gedaan op de tot nog toe inactieve leden om alsnog tot de aanschaf van loten over te gaan.

De Sirene van TTV Perfection bevat een verslag van de avond die de afdelings-competitiespelers en -speelsters hadden. Alvorens te gaan steengrillen trachtte men elkaar uit te schakelen met laserpistolen. Voor herhaling vatbaar, wordt geschreven.

De Loep van TTC Deurne meldt vele positieve berichten. Goede verkoop loten van de Grote Clubactie, de vereniging betaalt kaartjes voor die leden die naar de top-12 willen, er zijn meer jeugdleden bijgekomen, ze hebben een nieuwe trainer die zelfs aartsluie spelers laat zweten en tenslotte zijn de eerste twee plaatsen op de Open Deurnese kampioenschappen bezet door eigen leden. Het kan niet op. Enig negatief geluid is het net niet kampioen worden van het vaandelteam. Helaas is dit gekomen door persoonlijke omstandigheden van een van de spelers. Positief hieraan is dat de leden en de vereniging hier veel begrip voor hebben.

In 't Kadanserke geeft de voorzitter een zeer uitgebreide visie op de toekomst weer. Het is gebleken dat de naamsbekendheid niet erg groot is, dus daar kan aan gewerkt worden. Verder vindt de voorzitter dat de vereniging door een hoger niveau te spelen een betere uitstraling krijgt. Dit wil hij niet door spelers te kopen, wat in zijn ogen toch niet werkt op langere termijn, maar door goede training te geven. Hij gaat verder dat de sfeer en gelijke behandeling erg belangrijk is. Ook wijdt hij uit over de grote belangstelling voor de demonstratie-wedstrijd van Purkart en Secrétin en het jeugdkamp dat met De Rots en JCV georganiseerd werd en navolging krijgt. Kortom: Kadans is er helemaal klaar voor.

Het clubblad van MTTV '72 publiceert rapportcijfers voor de competitiespelers. Niet alleen de percentages worden gegeven, ook wordt stijl, sportiviteit, progressie en taalgebruik beloond. Vooral taalgebruik roept de nodige reacties op. De keuze is uit een aantal kleine of hoofdletters (indien erg opvallend). Deze zijn: E, B, V, G, M en S. Achtereenvolgens: emotioneel, beschaafd, vulgair, grappig, mediterend en smoesjes. Voor enkele leden heeft de redactie ook nog de "?" ingevoerd. Dit teken staat voor ondefinieerbaar. Over de waarderinnen kan niet worden gecorrespondeerd met de ondeskundige en zeer bevooroordeelde jury.